

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥

स्निग्धगंभीरयावाचाप्रहर्षणकरीविभो ॥ सुतसंवस्तपोविप्राः प्रसन्नेनांतरात्मना ॥ २६ ॥ यूयं जिज्ञासो भक्ताः कथं द्रक्ष्यथ तं विभुं ॥ क्षीरोदधेरुत्तरतः श्वेतद्वी
पो महाप्रभः ॥ २७ ॥ तत्र नारायण परमानवानां श्रद्धावर्चसः ॥ एकांतभावोपगतास्ते भक्ताः पुरुषोत्तमं ॥ २८ ॥ ते सहस्राच्चिषं देवं प्रविशंति सनातनं ॥ अनिद्रिया
निराहारा अनिष्यंदाः सुगंधिनः ॥ २९ ॥ एकांतिनस्ते पुरुषाः श्वेतद्वीपनिवासिनः ॥ गच्छध्वं तत्र मुनयस्तत्रात्मा मे प्रकाशितः ॥ ३० ॥ अथ श्रुत्वा वयं सर्वे वाचं
तामशरीरिणीं ॥ यथाख्याते न मार्गेण तं देशं प्रतिपदिरे ॥ ३१ ॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं तच्चित्तास्तद्विद्वक्षवः ॥ ततोऽस्मदृष्टि विषयस्तदाप्रतिहतो भवत् ॥ ३२ ॥ न च प
श्याम पुरुषं तत्ते जोह्यत दर्शनाः ॥ ततो नः प्रादुरभवद्विज्ञानं देवयोगजं ॥ ३३ ॥ न किला तप्तपसा शक्यते द्रष्टुमंजसा ॥ ततः पुनर्वर्षं शतं तत्स्वात्कालिकं महत् ॥
॥ ३४ ॥ ब्रतावसाने च शुभान्नरादं दृशिरेव यं ॥ श्वेतां श्रद्धां प्रतीकाशान्सर्वलक्षणलक्षितान् ॥ ३५ ॥ नित्यांजलि कृतान् ब्रह्मजपतः प्रागुदङ्मुखान् ॥ मानसो नाम स
जपो जप्यते तैर्महात्मभिः ॥ ३६ ॥ ते नैकाग्रमनस्त्वेन प्रीतो भवति वै हरिः ॥ या भवन्मुनिशार्दूलभाः सूर्यस्य युगक्षये ॥ ३७ ॥ एकैकस्य प्रभातादहक्सा भवन्मानव
स्य ह ॥ ते जो निवासः स द्वीप इति वै मे निरेव यं ॥ ३८ ॥ न तत्राभ्यधिकः कश्चित्सर्वे ते सम ते जसः ॥ अथ सूर्यसहस्रस्य प्रभां युगपदुत्थितां ॥ ३९ ॥ सहसा दृष्टवंतः
स्मपुनरेव बृहस्पते ॥ सहिता आभ्यधावंत तस्ते मानवा द्रुतं ॥ ४० ॥ कृतांजलिपुटादृष्टानम इत्येव वा दिनः ॥ ततो हि वदतां तेषामश्रौष्म विपुलं ध्वनिं ॥ ४१ ॥ ब
लिः किलोपह्रियते तस्य देवस्य तैर्नरैः ॥ वयं तु ते जसा तस्य सहसा हतचेतसः ॥ ४२ ॥ ना किंचिदपि पश्यामो हतचक्षुर्बलं द्विधा ॥ एकस्तु शब्दो विततः श्रुतोऽस्माभिरु
दीरितः ॥ ४३ ॥ जितं ते पुंडरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन ॥ नमस्ते स्तुहृषीकेश महापुरुष पूर्वज ॥ ४४ ॥ इति शब्दः श्रुतोऽस्माभिः शिक्षाक्षरसमन्वितः ॥ एतस्मिन्न
तरे वायुः सर्वगंधवहः शुचिः ॥ ४५ ॥ दिव्या न्युवाह पुष्पाणि कर्मण्या श्रौषधीस्तथा ॥ तैरिष्टः पंचकालज्ञैर्हरिरेकांतिभिर्नरैः ॥ ४६ ॥ भक्त्या परमया युक्तैर्मनोवा
क्कर्मभिस्तदा ॥ नूनं तत्रागतो देवो यथा तैर्वाग्दीरिता ॥ ४७ ॥ वयं त्वेन न पश्यामो मोहितास्तस्य मायया ॥ मारुते सन्निवृत्ते च बलौ च प्रतिपादिते ॥ ४८ ॥